

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi Komisja zarzuca pozwanej częste nieprzestrzeganie obowiązku utrzymywania zapasów produktów ropopochodnych, ustanowionego dyrektywą 68/414/EWG, zmienioną a następnie skodyfikowaną przez dyrektywę Rady 2006/67/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽¹⁾, w odniesieniu do produktów z drugiej kategorii przewidzianej tą dyrektywą a mianowicie oleju gazowego, oleju napędowego, nafty oświetleniowej i materiałów pędnych do silników lotniczych na bazie nafty. Komisja podnosi w szczególności, że występuje rozbieżność — czasem istotna — pomiędzy danymi dotyczącymi krajowej konsumpcji wspomnianych produktów, dostarczonymi przez pozwaną w ramach miesięcznych sprawozdań a danymi, którymi dysponuje Komisja za pośrednictwem Eurostatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 217, str. 8.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-511/07)

(2008/C 22/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i U. Wölker, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że z powodu nieprzekazania informacji wymaganych art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽¹⁾, w związku z art. 2 i 4 ust. 1 lit b) i d) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto ⁽²⁾, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych przepisów;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej niepełne wykonanie zobowiązań wynikających z decyzji 280/2004/WE w związku z decyzją 2005/166/WE. Po pierwsze bowiem strona pozwana nie dostarczyła w rocznym sprawozdaniu kompletnej informacji dotyczących metod stosowanych do różnych rodzajów danych dotyczących działalności oraz czynników emisji używanych w głównych źródłach we Wspólnocie. Po drugie Wielkie Księstwo Luksemburga nie przekazało do wiadomości Komisji ogólnych szacunków niepewności elementów luksemburskiego sprawozdania dotyczącego krajowego wykazu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55, str. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-515/07)

(2008/C 22/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 1, 2 i 6 szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że podatnik może zaliczyć w całości do aktywów swojego przedsiębiorstwa nie tylko dobra inwestycyjne, ale wszystkie przedmioty i usługi, które są wykorzystywane zarówno do celów przedsiębiorstwa, jak i do innych celów, oraz dokonać bezpośredniego i pełnego odliczenia naliczonego przy zakupie tych przedmiotów i zleceniu tych usług podatku od wartości dodanej?